

عوامل مؤثر بر تقویت و توسعه کارآفرینی در تعاونیهای کشاورزی استان زنجان^۱

حمید دنیائی^۲، دکتر جعفر یعقوبی^۳، دکتریدا..رجایی^۴

تاریخ دریافت: ۸۹/۸/۱۵ تاریخ پذیرش: ۸۹/۱۲/۲۱

چکیده

هدف اصلی این پژوهش بررسی عوامل مؤثر بر تقویت و توسعه کارآفرینی در تعاونیهای تولیدی کشاورزی استان زنجان است. برای رسیدن به این هدف از روش تحقیق توصیفی- همبستگی استفاده شد. اطلاعات مورد نیاز پژوهش از طریق تکمیل ۱۶۵ پرسشنامه در سطح مدیران تعاونیهای کشاورزی استان زنجان به روش تصادفی طبقه‌ای در سال ۱۳۸۸ جمع آوری گردید. نتایج این مطالعه نشان داد از دیدگاه مدیران تعاونیها ارائه حمایتهای مالی و مالیاتی، اصلاح قوانین و مقررات بانکی و سازگار نمودن آن با شرایط کارآفرینان و تدوین

۱. این مقاله برگرفته از پایان‌نامه کارشناسی ارشد با عنوان «بررسی راهکارهای تقویت کارآفرینی در تعاونیهای تولیدی بخش کشاورزی استان زنجان» است که با حمایت معاونت پژوهش، آموزش و کارآفرینی تعاونیهای وزارت تعاون انجام شده است.

۲. کارشناس ارشد مدیریت کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ابهر
e-mail:donyaeihamid@gmail.com

e-mail:yaghobi@znu.ac.ir

۳. عضو مدعو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ابهر

۴. عضو هیئت علمی و استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد ابهر

سندهای توسعه کارآفرینی مهمترین عوامل در تقویت کارآفرینی در تعاوینهای کشاورزی به شمار می‌آیند. همچنین به استناد نتایج استنباطی تحقیق، بین نمره کارآفرینی مدیران تعاوی و تحصیلات هیئت مدیره و همچنین بین نمره کارآفرینی و موقیت تعاوینها و تعداد کل اعضا تعاوی ارتباط معنی داری وجود دارد. نتایج تحلیل واریانس یکطرفه نیز نشان داد که نمره کارآفرینی تعاوینهای کشاورزی شهرستانهای مختلف تفاوت معنی داری با یکدیگر دارند.

کلید واژه‌ها:

کارآفرینی ، تعاوی ، کشاورزی ، تقویت کارآفرینی ، استان زنجان

مقدمه

بندهای ۴۷ و ۴۸ سند چشم انداز جمهوری اسلامی ایران در افق ۱۴۰۴ به توانمندسازی بخش‌های خصوصی و تعاوی به عنوان محرك اصلی رشد اقتصادی و ارتقای ظرفیت و توانمندی بخش‌های مذکور اشاره دارد که این امور باید از طریق تسهیل فرایند دستیابی به منابع اطلاعات، فناوری ارتباطات و توسعه پیوندهای فنی محقق گردد (سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، ۱۳۸۴).

علی‌رغم گذشت حدود ۱۸ سال از تأسیس وزارت تعاوی و تشکیل تعاوینهای اشتغالزا و همچنین با وجود ابلاغ سیاستهای کلی اصل ۴۴ - که بند ب آن به سیاستهای کلی بخش تعاوی از جمله افزایش سهم بخش تعاوی در اقتصاد کشور به ۲۵٪ تا آخر برنامه پنجم توسعه اشاره دارد - سهم بخش تعاوی از اقتصاد کشور حدود ۴ تا ۵ درصد بوده است (لطیفیان، ۱۳۸۶). در این راستا نتایج پژوهش‌های انجام شده حاکی از آن است که تعاوینها علی‌رغم رشد کمی، رشد کیفی مطلوبی نداشته‌اند. بدیهی است اگر بخش تعاوی بخواهد به اهداف مصرح در قانون اساسی دست یابد لازم است به افزایش کیفیت تعاوی، آموزش کارآفرینی و ترکیب اعضا تعاوینها توجه جدی نماید. در واقع زمان آن فرا رسیده است که بخش تعاوی تمام تلاش و امکانات خود را معطوف به کیفیت نماید تا کارکرد و توانمندی اصلی خود را که کارآفرینی و مهار بحران بیکاری است، محقق کند (شعبان پور، ۱۳۸۶). از طرفی نتایج تحقیقات و

پژوهش‌های انجام شده در بخش تعاون در سراسر کشور از قبیل نتایج آسیب شناسی توسعه تعاونیها در سطح آذربایجان شرقی نیز نشان می‌دهد که فقدان ضوابط منطقی حاکم بر تعاونیها، کمبود نیروی انسانی متخصص، ناآشنایی با فناوری پیشرفته، بی‌توجهی به فرهنگ تعاون، ناآشنایی مدیران تعاونی با شیوه‌های جدید تولید و کاربرد آنها، ضعف بنیه مالی و... از مشکلات عمدۀ توسعه و فعالیت تعاونیها می‌باشد (کوهی، ۱۳۸۷). این در شرایطی است که امروزه از کارآفرینی به عنوان مotor تحول اقتصاد و فرهنگ جامعه نام برده می‌شود.

توسعه فرهنگ کارآفرینی و حمایت از کارآفرینان برای پیشرفت و ایجاد اشتغال امری ضروری به نظرمی‌رسد. در بخش کشاورزی نیز که از آن به عنوان محور توسعه یاد می‌شود، توجه به این امر می‌تواند اثر بخش و مفید واقع گردد (یعقوبی، ۱۳۸۴). همچنین امروزه ثابت گردیده که برخلاف تصورات گذشته، کارآفرینان از طریق آموزش، پرورش می‌یابند و در حال حاضر کارآفرینی به عنوان یک رشته علمی مورد شناسایی قرار گرفته است (مقیمی، ۱۳۸۷). مجموعه شرایط و مقتضیات جامعه ما از یک سو و برنامه و اهداف مشترکی که بین دو مقوله کارآفرینی و تعاون وجود دارد از سوی دیگر ارتباط راهبردی این دو مقوله اساسی را اجتناب ناپذیر می‌سازد. به علاوه مزایای نسبی که هر کدام از این مقوله‌ها دارند می‌تواند یک هم افزایی عظیمی را در راه دستیابی به اهداف مشترک به وجود آورد (رضوی، ۱۳۸۷). نگاهی دقیق به تعاریف تعاونی و اصول جهان شمول آن از یک طرف و از طرف دیگر مفهوم کارآفرینی، اصول و فرایندهای آن بیانگر ویژگیهای مشترک آنهاست که می‌توان گفت اصول تعاون در دل فرایند کارآفرینی جای گرفته است (زمانی و جان نثاری، ۱۳۸۷). نتایج مطالعه‌ای در زمینه تعیین اهمیت کارآفرینی در آمریکای جنوبی نشان داد که بالای ۷۰ درصد کارهای برجسته گوناگون اقتصادی از طریق فعالیتهای کارآفرینانه انجام شده‌اند (Don Mack, 2002).

کارآفرینی سازمانی می‌تواند شاخصهای مالی عملکرد همچون سود حاصل از داراییها و رشد شرکت را به ویژه در بازارهای بسیار پویا بهبود بخشد. فعالیتهای

کارآفرینی سازمانی فرستهایی را برای یادگیری مهارت‌های جدید خلق می‌کنند که به شرکت اجازه می‌دهند تا فعالیتهاش را احیا کند و به شکلی اثربخش رقابت نماید (Cook, 1995). از دیدگاه شومپتر، کارآفرینی دارای سه ویژگی می‌باشد: اول اینکه از قبل قابل درک است، دوم اینکه رویدادها و نتایج بلندمدت را شکل می‌دهد و سوم اینکه کثرت و تکرار رویدادهای کارآفرینانه به کیفیت نسبی نیروها، تصمیمات فرد، اقدامات و الگوهای رفتاری بستگی دارد (Fu Tony & Yu Lai, 2001).

تحقیقات در ایران نشان می‌دهد که شرکتهای تعاونی با مشکلات بسیاری روبرو هستند که همه آنها قابل حل می‌باشند و می‌توان بخش تعاون را به جایگاه واقعی اش ارتقا داد. به نظر می‌رسد آنچه در مشکلات تعاونیها بیش از هر چیز توجه انسان را به خود جلب می‌کند، فقدان سیستم آموزشی مناسب و کاراست. اگرچه قوانین و مقررات گسترش تعاونیها را تسهیل می‌کند اما آنچه ادامه کار و موفقیت را تضمین می‌کند، آموزش مستمر و هدفمند است (طالبی، ۱۳۸۷). نتایج ارزیابی تأثیر دوره‌های آموزش کارآفرینی در ضریب کارآفرینی نشان می‌دهد دوره‌های آموزش کارآفرینی مهارت کارآفرینی شرکت کنندگان را افزایش می‌دهد (طیبی و ناصرصفهانی، ۱۳۸۷). نتایج مطالعه هزار جریبی (۱۳۸۲) نیز می‌بین وجود رابطه معنی دار بین کارآفرینی و دوره‌های آموزشی، مهارت‌فردی، انگیزه‌فردی، ریسک‌پذیری، نیاز به توفيق و خلاقیت می‌باشد.

بررسی عوامل مؤثر در تشویق به فعالیتهای کارآفرینانه در میان کشاورزان

نشان می‌دهد سه گروه عوامل عمده در این زمینه نقش دارند که عبارتند از: ویژگیهای شخصی کشاورزان کارآفرین، وضعیت مزرعه و عوامل محیطی (Dabson, 2002).

سعیدا اردکانی و طاهری دمنه (۱۳۸۷) بر این باورند که موانع کارآفرینی در ایران بسیار متفاوت از موانع کارآفرینی در کشورهای توسعه یافته است. قوانین ناکارآمد اداری به عنوان مهمترین مانع کارآفرینی در تعاونیها وجود نقصان در قانون مالیاتها و عوارض به عنوان دومین مانع و عدم حمایت مالی لازم از تعاونیهای نوپا در رتبه سومین

موانع با اهمیت جای دارد. سعدی (۱۳۸۷) در مطالعه‌ای مهمترین مشکلات تعاونیهای تولید در کارآفرینی را ضعف فرهنگ کارآفرینی، ضعف آموزش اعضای تعاونی و هیئت مدیره، نامناسب بودن زیرساخت‌ها، نداشتن سرمایه و کمبود انگیزه پیشرفت در جامعه روستایی، عدم حمایت مستمر و برنامه‌ریزی شده دولت و در مواردی ایجاد وابستگی به دولت و نیز بی‌اعتمادی به اعضای هیئت مدیره مطرح کرده است. نتایج مطالعه یعقوبی (۱۳۸۴) بر روی راهکارهای تقویت کارآفرینی و حمایت از کارآفرینان از طریق تعاونیها نشان می‌دهد که مهمترین راهکارهای تقویت کارآفرینی و حمایت از کارآفرینان از طریق تعاونیها جلوگیری از قانون شکنی، رانت‌خواری و رشویه، مشارکت کارآفرینان در فرایند‌های اقتصادی و پررنگ‌تر کردن نقش آنها در توسعه و بازار یابی می‌باشد (یعقوبی، ۱۳۸۴). فیض آبادی و محمدنیا (۱۳۸۷) بر این باورند که بین کارآفرینی و موفقیت تعاونیها رابطه معنی داری وجود دارد. همچنین آنها میان میزان پاییندی به اصول تعاون و موفقیت تعاونیها و بین پاییندی به اصول تعاون و کارآفرینی نیز رابطه معنی دار تشخیص دادند.

در مجموع با توجه به مطالب فوق و با توجه به مشکلات شرکتهای تعاونی در ایران و همچنین اهمیت مسئله کارآفرینی و موانع موجود در مسیر توسعه آن از طریق تعاونیها، پژوهش حاضر به منظور بررسی و شناسایی عوامل مؤثر بر تقویت و توسعه کارآفرینی در تعاونیهای تولیدی کشاورزی استان زنجان شکل گرفت.

روش تحقیق

این تحقیق از نظر ماهیت، تحقیقی کمی، از نظر میزان کنترل متغیرها از نوع غیرآزمایشی و از نظر هدف از نوع تحقیقات کاربردی محسوب می‌شود. جامعه آماری این تحقیق شامل ۸۱۵ شرکت تعاونی کشاورزی در استان زنجان می‌باشد که تا پایان سال ۱۳۸۸ تأسیس شده‌اند. برای تعیین حجم نمونه از فرمول کوکران استفاده شد که بر این اساس تعداد ۱۵۰ شرکت تعاونی به عنوان نمونه انتخاب گردید و برای اطمینان بیشتر ۱۰ درصد به آن اضافه گردید و در نهایت ۱۶۵ شرکت تعاونی از طریق روش نمونه گیری طبقه‌ای کاملاً تصادفی

برگزیده شد. ابزار اصلی تحقیق حاضر پرسشنامه است که با توجه به اهداف و سوالات تحقیق و نتایج ادبیات تدوین گردید. روایی ظاهری و محتوایی ابزار تحقیق با استفاده از دیدگاه‌های افراد صاحب نظر در زمینه تعاونی و کارآفرینی دراداره کل تعاون و دانشگاه و پس از انجام اصلاحات لازم تعیین شد. جهت تعیین پایایی ابزار تحقیق از روش آلفای کرونباخ استفاده گردید. ضریب آلفای کرونباخ برای بخش‌های مختلف پرسشنامه تعاوینها بین ۰/۷۸ تا ۰/۸۴ به دست آمد که میان پایایی بالای سوالات پرسشنامه است.

یادآوری می‌شود که به منظور تعیین عوامل مؤثر بر تقویت و توسعه کارآفرینی و همچنین سنجش میزان کارآفرینی شرکتهای تعاونی کشاورزی بر اساس کارشناسی مدیران تعاوینهای کشاورزی، از طیف لیکرت پنج گزینه‌ای (۵: خیلی زیاد، ۴: زیاد، ۳: تاحدی، ۲: کم، ۱: خیلی کم) استفاده گردید. در بخش دیگری از تحقیق، رابطه بین نمره کارآفرینی شرکتهای تعاونی کشاورزی با متغیرهای میزان تحصیلات هیئت مدیره، سن و تحصیلات مدیر عامل و تعداد کل اعضای تعاونی با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون مورد بررسی قرار گرفت. به این منظور نمره کارآفرینی تعاوینها با اختصاص امتیاز به سوالات مربوطه تعیین و سپس ضریب همبستگی پیرسون محاسبه و تحلیل شد. در ادامه برای آزمون فرضیه وجود اختلاف بین نمره کارآفرینی تعاوینهای کشاورزی شهرستانهای استان آزمون تجزیه واریانس (ANOVA) انجام شد.

یادآور می‌شود که پس از جمع‌آوری اطلاعات مورد نیاز مطالعه، پردازش داده‌ها و انجام آزمونهای آماری پیشگفته با استفاده از نرم افزار SPSS 16 صورت پذیرفت.

نتایج و بحث

الف) ویژگیهای فردی پاسخ‌گویان

نتایج بررسی نمونه مورد مطالعه به لحاظ میزان تحصیلات، رشته تحصیلی، جنسیت و سن نشان داد که تحصیلات ۵/۸ درصد پاسخ‌گویان در حد خواندن و نوشت، ۲/۲ درصد پنجم ابتدایی، ۱۵/۸ درصد سیکل، ۱/۴ درصد دبیرستان، ۲۵/۹ درصد دیپلم، ۱۲/۷ درصد فوق دیپلم،

۲۵/۲ درصد لیسانس، ۵ درصد فوق لیسانس و ۵ درصد دکترا می باشد. رشته تحصیلی ۲۵/۳ درصد پاسخ‌گویان کشاورزی، ۲۹/۷ درصد فنی و مهندسی، ۴۲/۹ درصد علوم انسانی و ۲/۲ درصد علوم پایه است. همچنین ۸۲ درصد پاسخ‌گویان مذکور و ۱۸ درصد آنها مؤنث هستند. میانگین سن پاسخ‌گویان نیز ۳۵/۹ سال می باشد. ۱۵۶/۱ درصد پاسخ‌گویان را مدیران عامل شرکت‌های تعاونی، ۳۳/۸ درصد را هیئت مدیره، ۲/۲ درصد را بازرگانی و ۷/۹ درصد را نیز سایر پاسخ‌گویان تشکیل می دهند.

سهم تعاوینهای شهرستان زنجان از کل نمونه مورد مطالعه ۲۸/۹ درصد است. همچنین سهم تعاوینهای شهرستانهای خدابنده ۴۳/۲ درصد، شهرستان ابهر ۱۲/۹ درصد، شهرستان طارم ۸/۶ درصد، شهرستان خرمدره ۴/۳ درصد، شهرستان ماهنشان ۱/۴ درصد و شهرستان ایجرود ۰/۷ درصد است. یادآور می شود که ۱۹/۴ درصد شرکت‌های تعاونی غیرفعال و ۸۰/۶ درصد آنها فعال هستند. بررسی تعاوینهای نمونه مورد مطالعه به لحاظ نوع فعالیت و گرایش آنها نشان داد که گرایش ۱۵/۱ درصد زراعت، ۷/۲ درصد دامداری، ۱۵/۱ درصد مرغ گوشتی، ۰/۷ درصد مرغ تخمگذار، ۱/۴ درصد پرورش ماهی، ۴/۳ درصد زنبورداری، ۳/۶ درصد پرورش گل و گیاه، ۰/۷ درصد پرورش قارچ، ۱۰/۱ درصد چند مظوره و ۵/۸ درصد سایر فعالیتها از قبیل مرغ مادر و می باشد.

ب) عوامل مؤثر بر تقویت و توسعه کارآفرینی در تعاوینهای کشاورزی زنجان از دیدگاه مدیران تعاوینها

نتایج حاصل از تحلیل دیدگاه مدیران در قالب طیف لیکرت پنج گزینه‌ای در خصوص عوامل مؤثر بر تقویت و توسعه کارآفرینی در تعاوینهای کشاورزی در قالب ۳۰ عامل در جدول ۱ آمده است. باید گفت که در جدول مذکور فقط میانگین طیف لیکرت ارائه شده و از بیان جزئیات نتایج مربوط به طیف پنجگانه مرتبط با هر گزینه خودداری گردیده است.

جدول ۱. عوامل مؤثر بر تقویت و توسعه کارآفرینی در تعاوینهای کشاورزی زنجان از دیدگاه مدیران تعاوینها (n = ۱۶۵)

عوامل	میانگین	انحراف معیار	ضریب تفسیرات
حمایتهای مالی و مالیاتی و بخشنودگیهای سازمان یافته از تعاوینها	۳/۸۲	۱/۱۰	۰/۲۹
اصلاح قوانین و مقررات بانکی و سازگار نمودن آن با شرایط کارآفرینان	۳/۸۲	۱/۱۵	۰/۳۱
افزایش حمایتهای قیمتی و اخصاص بارانهای تولیدی به تولیدکنندگان	۳/۷۷	۱/۱۸	۰/۳۱
اصلاح نظام قیمتگذاری در بخش کشاورزی	۳/۷۵	۱/۱۱	۰/۳۰
تدوین سند مالی توسعه کارآفرینی و کسب و کار	۳/۶۹	۱/۰۹	۰/۲۹
داشتن تحمل شکست و اراده برای فعالیت مجدد در مدیران و اعضای تعاوینی	۳/۶۸	۱/۱۰	۰/۳۰
مسئولیت پذیری اعضای تعاوینی	۳/۶۴	۱/۰۵	۰/۲۹
تفویت پارکهای علم و فناوری و مرکز رشد	۳/۶۰	۱/۰۷	۰/۳۰
جلوگیری از قانون شکنی و رانت خواری و رشوه	۳/۵۹	۱/۰۶	۰/۲۹
فرهنگ سازی و ترویج روحیه کارآفرینی	۳/۵۴	۱/۰۵	۰/۳۰
پررنگ تر شدن نقش کارآفرینان در توسعه و بازاریابی	۳/۵۲	۱/۱۳	۰/۳۲
تفویت مهارت‌های فردی و انگیزه های فردی مدیران تعاوینی	۳/۵۱	۱/۰۹	۰/۳۱
ایجاد پرورشگاه‌های کارآفرینی (توسط دولت یا توسط بخش خصوصی یا تعاوینی با حمایت دولت)	۳/۵۰	۱/۱۳	۰/۳۲
اجرای برنامه بازدید از تعاوینهای موفق و کارآفرین	۳/۵۰	۱/۱۵	۰/۳۳
کسب اعتبار و قدرت در جامعه	۳/۴۹	۱/۱۷	۰/۳۳
ارائه آموزش‌های آماده سازی شغلی و کارآفرینی در تعاوینها	۳/۴۸	۱/۰۶	۰/۳۱
خود انتکایی اعضای تعاوینی	۳/۴۶	۱/۰۵	۰/۳۰
ارائه مشاوره های تخصصی لازم جهت توجیه و ارزیابی اقتصادی فعالیتها	۳/۴۶	۱/۱۴	۰/۳۳
افزایش انگیزه در کارآفرینان برای ورود به بخش تعامل	۳/۴۵	۱/۱۴	۰/۳۳
مشارکت کارآفرینان در فرایند های اقتصادی	۳/۴۵	۱/۱۱	۰/۳۲
ارائه مشاوره های مالی، فنی و مهندسی	۳/۴۲	۱/۱۶	۰/۳۴
ایجاد فعالیتهای جدید سرمایه‌گذاری از طریق خصوصی سازی	۳/۴۱	۱/۱۱	۰/۳۲
قابلیت رویارویی با واقعیت پیش‌بینی ناپذیر (پذیرش ابهام)	۳/۳۸	۱/۰۱	۰/۳۰
ایجاد شبکه های حامی کارآفرین	۳/۳۶	۱/۲۹	۰/۳۹
کاهش حاشیه سود فعالیتهای غیر مولد	۳/۳۶	۱/۱۴	۰/۳۴
ریسک پذیری اعضای تعاوینی	۳/۳۳	۱/۱۰	۰/۳۳
انجام فعالیتها به صورت گروهی در تعاوینی	۳/۲۸	۱/۱۹	۰/۳۶
ارائه آموزش‌های کارآفرینی از طریق رسانه های عمومی	۳/۲۲	۱/۱۵	۰/۳۶
تشویق و ایجاد زمینه رقابت سالم در بین تعاوینها	۳/۲۱	۱/۱۷	۰/۳۶
آموزش‌های از راه دور رسانه ای	۳/۱۵	۱/۱۸	۰/۳۷

مأخذ: یافته های تحقیق

اطلاعات مندرج در جدول ۱ نشان می دهد که همه عوامل مورد بررسی میانگینی بالاتر از ۳ کسب کرده اند . این یافته بدان معنی است که از نظر مدیران تعاونیها همه عوامل فوق از حد متوسط تا خیلی زیاد بر توسعه و تقویت کارآفرینی در تعاونیها کشاورزی زنجان مؤثرند. همچنین نتایج این جدول نشان می دهد که از دیدگاه مدیران تعاونیها، مهمترین عوامل مؤثر بر توسعه و تقویت کارآفرینی تعاونیها کشاورزی زنجان عبارتند از: اعمال حمایتهاي مالي و مالياتي و بخسودگيهای سازمان یافته از تعاونیها، اصلاح قوانین و مقررات بانکي و سازگار نمودن آن با شرایط کارآفرینان، افزایش حمايتهای قيمتی و اختصاص يارانههای توليدی به تولیدکنندگان، اصلاح نظام قيمتگذاري در بخش کشاورزی، تدوين سند ملي توسعه کارآفریني و كسب و كار و داشتن تحمل شکست و اراده برای فعالیت مجدد در مدیران و اعضای تعاوني. در اين باره ملک پور (۱۳۸۷) در مطالعه اي به اين نتیجه رسيد که راهكارهای توسعه کارآفریني در بخش تعاون شامل ايجاد شبکه هاي حامي کارآفرین، اعمال حمايتهای مالي و مالياتي و بخسودگيهای سازمان یافته برای تعاونیها، تقویت پارکهای علم و فناوري و مراکز رشد و ايجاد حلقه ارتباطي آنها با بخش تعاوني می باشند. همچنین ايجاد مراکز کارآفریني و خدمات مشاوره اي در دستگاه هاي دولتي و وابسته به دولت، تدوين سند مالي توسعه کارآفریني و كسب کار، اصلاح قوانين و مقررات بانکي و سازگار نمودن آنها با شرایط کارآفرینان ازديگر راهكارها به شمار می آيند. هزارجربي (۱۳۸۲) نيز نتیجه گرفت بين کارآفریني و دوره هاي آموزشي، مهارت فردی، انگيزه فردی، ريسك پذيری، نياز به توفيق و خلاقيت رابطه معنی دار وجود دارد. فيض آبادي و محمدنيا (۱۳۸۷) هم نشان دادند بين کارآفریني و موفقیت تعاونیها، بين ميزان پایيندي به اصول تعاون و موفقیت تعاونیها و بين پایيندي به اصول تعاون و کارآفریني رابطه معنی دار وجود دارد. زمانی و جان نشاري (۱۳۸۷) نيز به اين نتیجه رسيدند که راهکار عملی برای توسعه تعاونیها و نهادینه سازی نوآوري، خلاقيت و کارآفریني درون سازمانی در تعاونیها می باشد.

سنخش کارآفریني در شركتهاي تعاوني در راستاي تبیین اهداف مطالعه اهمیت ویژه‌ای دارد. از این رو برای سنخش میزان کارآفرینی شرکتهاي تعاوني کشاورزی، مطابق دیدگاه

مدیران شرکتهای تعاونی، از پرسشنامه طراحی شده در مطالعه مراد نژادی (۱۳۸۵) با اعمال تغییرات لازم و انطباق آن با وضعیت و ماهیت شرکتهای تعاونی کشاورزی مورد مطالعه استفاده گردید. در همین راستا میزان کارآفرینی با ۲۳ سؤال با استفاده از طیف لیکرت پنج گزینه‌ای مورد بررسی قرار گرفت و دیدگاه‌های مدیران اخذ و تحلیل شد که نتایج به دست آمده در جدول ۲ نشان داده شده است.

جدول ۲. سنجش کارآفرینی در شرکتهای تعاونی از دیدگاه مدیران (n = ۱۶۵)

ضریب معیار	انحراف معیار	میانگین	عامل
۰/۴۳	۱/۲۵	۲/۹۲	میزان استقبال تعاونی شما از رقابت برای رسیدن به اهداف خود
۰/۴۵	۱/۲	۲/۸۵	میزان رضایتمندی مشتریان محصولات تعاونی شما
۰/۴۵	۱/۲۱	۲/۶۷	به کارگیری روشهای نوین برای اولین بار جهت تولید محصولات
۰/۴۹	۱/۳۰	۲/۶۴	میزان تغییر در کیفیت محصولات عرضه شده به بازار توسط تعاونی شما
۰/۴۵	۱/۱۶	۰/۵۸	میزان رضایتمندی تعاونی شما از کسب و کار خود
۰/۵۰	۱/۲۸	۲/۵۶	میزان تغییر در شیوه‌های تولید توسط تعاونی شما
۰/۵۱	۱/۲۸	۲/۵۳	میزان تغییر در روشهای بازاریابی محصولات تولیدی تعاونی شما
۰/۵۰	۱/۲۵	۲/۴۷	فعالیت تعاونی در تولید و عرضه محصولات با ریسک بالا
۰/۴۹	۱/۲۱	۲/۴۷	میزان رشد سهم تعاونی شما در بازار محصولات تولیدی
۰/۵۱	۱/۲۶	۲/۴۷	نقليه رقبا از محصولاتی که تعاونی شما وارد بازار می‌کند
۰/۴۹	۱/۲۰	۲/۴۶	میزان تغییر در بازارهای عرضه محصولات تولیدی
۰/۵۰	۱/۲۱	۲/۴۴	میزان به کارگیری فناوری نوین در تولید محصولات تعاونی شما
۰/۵۰	۱/۲۱	۲/۴۲	میزان تغییر در نوع محصولات تولیدی تعاونی شما
۰/۴۵	۱/۰۶	۲/۳۸	میزان دستیابی تعاونی شما به اهداف تعیین شده
۰/۵۶	۱/۳۳	۲/۳۷	میزان پیشقدمی در عرضه محصولات جدید در تعاونی شما در مقایسه با رقبا
۰/۴۶	۱/۰۸	۲/۳۴	میزان رشد فروش تعاونی شما در سه سال گذشته در مقایسه با رقبا در منطقه
۰/۴۶	۱/۰۹	۲/۳۴	میزان افزایش اشتغال‌زایی در تعاونی شما در سه سال گذشته
۰/۵۴	۱/۲۷	۲/۳۴	میزان پیشقدمی در عرضه محصول جدید به بازارهای جدید در مقایسه با رقبا
۰/۴۸	۱/۱۱	۲/۳۱	میزان تغییر در ارائه خدمات جدید توسط تعاونی به مشتریان در مقایسه با رقبا
۰/۵۶	۱/۳۰	۲/۳۰	تولید محصولاتی که تعاونی شما برای اولین بار اقدام به تولید آنها کرده است
۰/۴۹	۱/۱۰	۲/۲۷	میزان رشد فروش تعاونی شما در سه سال گذشته
۰/۴۹	۱/۱۱	۲/۲۶	میزان افزایش سطح زیرکشت تعاونی شما
۰/۴۸	۱/۰۶	۰/۲۱	میزان رشد سود تعاونی شما در سه سال گذشته

مأخذ: یافته‌های تحقیق

نتایج جدول ۲ میین آن است که میانگین همه موارد مورد بررسی کمتر از ۳ می باشد که بر این اساس به اعتقاد مدیران تعاونیهای کشاورزی، میزان کارآفرینی تعاونیها در حد متوسط تا خیلی کم است.

در ادامه به منظور بررسی رابطه بین نمره کارآفرینی شرکتهای تعاونی کشاورزی با متغیرهای مستقل میزان تحصیلات هیئت مدیره، سن و تحصیلات مدیر عامل و تعداد کل اعضای تعاونیها، ضریب همبستگی پیرسون با اختصاص امتیاز به سؤالات ۲۳ گانه محاسبه گردید که نتایج به دست آمده در جدول ۳ ارائه شده است.

جدول ۳. نتایج آزمون همبستگی میان نمره کارآفرینی مدیران تعاونیها و متغیرهای مستقل

نام متغیر	آماره ضریب همبستگی پیرسون	سطح معنی‌داری
تحصیلات هیئت مدیره	۰/۲۴۱*	۰/۰۱۵
تحصیلات مدیر عامل	۰/۱۵۷	۰/۱۱۷
سن مدیران	-۰/۰۰۴	۰/۹۶۸
تعداد کل اعضا	-۰/۲۳۶*	۰/۰۱۷

مأخذ: یافته‌های تحقیق

*: معنی‌داری در سطح ۵ درصد

اطلاعات جدول ۳ نشان می‌دهد میزان تحصیلات مدیران تعاونیهای کشاورزی با نمره کارآفرینی این تعاونیها ارتباط مثبت و معنی دار در سطح اطمینان ۹۵ درصد دارد. همچنین بین متغیرهای نمره کارآفرینی و تعداد کل اعضای تعاونی رابطه منفی و معنی داری در سطح اطمینان ۹۵ درصد وجود دارد. اما نتایج نشانده‌نده عدم وجود رابطه معنی دار به لحاظ آماری بین متغیرهای مستقل تحصیلات مدیر عامل و سن مدیران با نمره کارآفرینی می باشد. از آنجا که انتظار می رود بین نمره کارآفرینی شهرستانهای استان تفاوت وجود داشته باشد و نیز به منظور بررسی اختلاف نمره کارآفرینی و میزان موفقیت تعاونیهای کشاورزی در شهرستانهای مختلف استان از آزمون تجزیه واریانس یکطرفه (ANOVA) استفاده شد. نتیجه این آزمون میین وجود تفاوت معنی‌دار بین نمره کارآفرینی شهرستانهای استان در سطح اطمینان ۹۵ درصد است (جدول ۴).

جدول ۴. نتایج آزمون تجزیه واریانس نمود کارآفرینی تعاوینهای کشاورزی شهرستانهای

مختلف استان

متغیر	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	آماره F	سطح معنی داری
نمود کارآفرینی	۷/۶۸	۴	۱/۹۲	۳/۱۶*	۰/۰۱۷

*: معنی داری در سطح ۵ درصد

نتیجه‌گیری و پیشنهاد

با توجه به نتایج تحقیق در خصوص عوامل مؤثر بر تقویت کارآفرینی در تعاوینها، بی توجهی دستگاههای اجرایی به حمایتها، میزان معافیتها و تحفیفهای قانونی در نظر گرفته شده برای تعاوینها و عدم توجه بانکها به عنوان تأمین کنندگان منابع مالی شرکتهای تعاوینی کشاورزی به مواردی همچون معافیت و تحفیف در میزان سهم آورده طرحهای سرمایه‌گذاری، تعاوینها را شدیداً تحت تأثیر قرار داده‌اند. مشکلات مذکور موجب گریز افراد کارآفرین از فعالیت در قالب شرکتهای تعاوینی می‌گردد. تقویت مهارت‌های فردی و ویژگی‌های کارآفرینی، افزایش انگیزه‌های فردی مدیران تعاوینی و ایجاد پرورشگاه‌های کارآفرینی از مواردی است که در شرکتهای تعاوینی مورد توجه قرار نگرفته است. همچنین برنامه بازدید از تعاوینها و سایر شرکتهای موفق و کارآفرین و ارائه آموزش‌های آماده سازی شغلی و کارآفرینی در تعاوینها از عواملی هستند که در توسعه کارآفرینی تعاوینها بسیار مؤثر خواهند بود. با توجه به نتیجه تحقیق در خصوص رابطه منفی کارآفرینی با تعداد کل اعضای تعاوینها می‌توان گفت نتیجه به دست آمده منطبق بر وضعیت تعاوینهای کشاورزی استان بوده و ناآشنایی مدیران و اعضای تعاوینها با اصول کارگروهی و فقدان فرهنگ کار جمعی در تعاوینهای کشاورزی از عواملی است که موجب می‌گردد با افزایش تعداد اعضای تعاوینی عقاید و سلایق اعضا نیز متعدد گردد. همچنین بر اثر عواملی همچون بی توجهی و آشنایی ضعیف مدیران و اعضا با مقررات تعاوینی و حقوق و تکالیف خود زمینه بروز اختلاف در تعاوینی فراهم می‌شود که نتیجه آن تضعیف قدرت رقابت و کارآفرینی تعاوینی خواهد بود. با توجه به اختلاف نمره کارآفرینی تعاوینهای

شهرستانهای مختلف می‌توان گفت تفاوتهای فرهنگی و میزان توسعه یافتنی و محرومیت شهرستانهای استان و همچنین تفاوت در زیرساخت‌ها و امکانات علمی و فرهنگی و رفاهی در میزان کارآفرینی تعاوینهای شهرستانهای مختلف تأثیر داشته‌اند.

در مجموع با توجه به نتایج تحقیق پیشنهادهای زیر ارائه می‌گردد:

- تأکید جدی بر پایندی دستگاههای اجرایی به رعایت قوانین و دستورالعمل‌های ابلاغی ازسوی مراجع بالاتر که با هدف حمایت از تعاوینها تدوین و ابلاغ می‌گردد.
- انجام حمایتهای لازم از طریق اصلاح قوانین و مقررات و تطبیق آن با شرایط کارآفرینان - که عمدتاً از نظر بنیه مالی ضعیف می‌باشند - مطابق با ماهیت و ساختار شرکتهای تعواني و با هدف جذب کارآفرینان در فعالیت در قالب شرکتهای تعواني؛
- ارائه آموزش‌های عمومی و تخصصی مورد نیاز تعاوینها و همچنین ارائه آموزش‌های کارآفرینی به طور مستمر برای اعضا و مدیران و کارکنان به صورت حضوری و از طریق رسانه‌های عمومی که می‌تواند در ارتقا و توسعه کارآفرینی تأثیر شگرفی داشته باشد.
- ارائه مشاوره در زمینه‌های مختلف موردیاز تعاوینهای کارآفرین و همچنین برای کارآفرینان مقاضی فعالیت در قالب شرکتهای تعواني کشاورزی؛
- با توجه به اختلاف نمره کارآفرینی شهرستانهای مختلف استان، باید در توزیع امکانات و ارائه خدمات به تعاوینهای شهرستانهای کمتر توسعه یافته و محروم جداً توجه و دقت شود.

منابع

۱. رضوی، سید مصطفی(۱۳۸۷)، دایرة المعارف کارآفرینی، انتشارات هم پا، تهران.
۲. زمانی، محسن و امیر جان نثاری (۱۳۸۷)، بررسی عوامل مؤثر در توسعه کارآفرینی در تعاوین‌ها، مجله تعاؤن، ۱۰۸:۱۲۴-۱۲۰.

۳. سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور(۱۳۸۴)، سیاست های کلی اصل ۴۶ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، تهران.
۴. سعدی، حشمت الله(۱۳۸۷)، بررسی چالش های تعاملی های تولید کشاورزی در کارآفرینی و ایجاد اشتغال، خلاصه مقالات همایش ملی تعامل و کارآفرینی، ۴۰.
۵. سعیدا اردکانی، سعید و محسن طاهری دمنه (۱۳۸۷)، تعاملی، کارآفرینی اجتماعی، اثرات متقابل، خلاصه مقالات همایش ملی تعامل و کارآفرینی، ۶۹.
۶. شعبان پور، غلامرضا (۱۳۸۶)، بخش تعامل ایران اشتغال و کارآفرینی، فصلنامه رویش، ۱۳:۱۹.
۷. طالبی، کامبیز(۱۳۸۷)، آموزش کارآفرینی و نقش آن در ایجاد و توسعه تعاملی ها، مجله تعامل، ۱۰۲:۱۹۵-۸۲.
۸. طبیبی، سید کمیل و رضا ناصرصفهانی (۱۳۸۷)، ارزیابی تأثیر دوره های آموزش کارآفرینی بر ضریب کارآفرینی، خلاصه مقالات همایش ملی تعامل و کارآفرینی، ۱۶.
۹. فیض آبادی، حسین و محمدنیا، احمد(۱۳۸۷)، بررسی نقش کارآفرینی و پایبندی به اصول تعامل و رابطه آنها در موقیت تعاملیها، خلاصه مقالات همایش ملی تعامل و کارآفرینی، ۴۳.
۱۰. کوهی، کمال(۱۳۸۷)، آسیب شناسی توسعه تعاملی ها در سطح آذربایجان شرقی، گزارش طرح پژوهشی منتشر نشده، اداره کل تعامل آذربایجان شرقی، تبریز.
۱۱. لطیفیان، احمد(۱۳۸۶)، سنجش اثربخشی و کارایی شرکت های تعاملی استان خراسان رضوی به روش تحلیل پوششی داده ها، مجله تعامل ۱۹۲:۳۷-۴۴.
۱۲. مرادنژادی، همایون (۱۳۸۵)، واکاوی سازه های مؤثر بر توسعه کارآفرینی در واحد های تولید گلخانه ای در ایران، رساله دکتری منتشر نشده، دانشگاه تهران: پردیس کشاورزی و منابع طبیعی.
۱۳. مقیمی، محمد (۱۳۸۷)، دایرة المعارف کارآفرینی، انتشارات هم پا، تهران.
۱۴. ملک پور، حمید(۱۳۸۷)، بررسی راهکار های توسعه کارآفرینی در بخش تعامل استان چهار محال بختیاری، کارنامه پژوهشی سال ۱۳۸۷ وزارت تعامل، ۷۴.

۱۵. هزار جریبی ، جعفر (۱۳۸۲)، توسعه کارآفرینی و دانش آموختگان، فصلنامه پژوهش و برنامه ریزی در آموزش عالی، ۱۵۹:۳۰.
۱۶. یعقوبی، جعفر (۱۳۸۴)، شناسایی کارآفرینان بخش کشاورزی وارائه راهکار های علمی کاربردی لازم جهت حمایت از آنها از طریق تشکلهای تعاونی، گزارش طرح پژوهشی منتشر نشده، اداره کل تعاون استان زنجان، زنجان.
- 17 .Cook, M. (1995), The Future of U.S. Agriculture co-operatives: A Neo-institutional Approach, *American Journal of Agricultural Economics*, 17, (5): 1153-1159.
18. Dabson, B. (2002), Supporting Rural Entrepreneurship, Available [on line] at:WWW:nercrd.psu.edu/entrepreneur_What_Works.../SinghKnights6Part2.pdf
19. Don Macke (2002), Entrepreneurship in Rural America Southern, Rural Development Center's quarterly newsletter, Available [on line] at WWW: archive.constantcontact.com/fs011/.../archive/1102674208931.html
20. Fu Tony &Yu Lai (2001), Toward a theory of the entrepreneurial state, *International Journal of Social Economics*, vol.28,no.9.